

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE**04 martie 2021****mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Ghinda Inga și de către inculpatul Ghinda Ion împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2020 și a sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 13 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Ghinda Ion XXXXX, născut la XXXXX.**Termenul de examinare:**

prima instanță: 05.06.2018 – 13.02.2020

instanța de apel: 04.03.2020 – 25.05.2020

instanța de recurs: 22.07.2020 – 04.03.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul central) din 13 februarie 2020, Ghinda Ion, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Ghinda Ion, în beneficiul statului, suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlul de cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la inculpatul Ghinda Ion, în beneficiul părții vătămate Ghinda Inga, suma de 245 (două sute patruzeci și cinci) Euro cu titlul de prejudiciu material, suma de 10000 (zece mii) lei cu titlul de prejudiciu moral și suma de 5000 (cinci mii) lei pentru cheltuieli de asistență juridică.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Ghinda Ion, la data de 6 noiembrie 2017, aproximativ la ora 11:00, aflându-se în incinta restaurantului „Rafaelo”, amplasat în mun. Cahul, str. 31 August nr. 4G, acționând cu intenție directă, a inițiat un conflict cu soția sa Ghinda Inga, care conform art. 133¹ Cod penal, este membru de familie, s-a exprimat cu cuvintele necenzurate și dându-și seama de caracterul acțiunilor sale prejudiciabile, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului și a umerilor, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 396d din 6 decembrie 2017, echimoze pe brațe, echimoză pe frunte,

comotie cerebrală, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico-legal, ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ghinda Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, conform indicilor: *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Vîhodeț Inna, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ghinda Ion, în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu admiterea acțiunii civile. În rest, a menține sentința fără modificări.

În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- pedeapsa aplicată de prima instanță este inequitabilă, nefiind apreciate circumstanțele ce țin de comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, nu a fost luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite;

- infracțiunea de violență în familie săvârșită de către inculpat, este una dintre cele mai grave probleme ale societății noastre, fiind un fenomen social negativ ce atentează la relațiile sociale ce vizează solidaritatea familiei, integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei.

3.2. Avocatul Greco Ion cu inculpatul Ghinda Ion, s-a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghinda Ion să fie achitat.

În motivarea cererii de apel, partea apărării a menționat că:

- sentința este ilegală, dat fiind faptul că instanța la acea dată a emis dispozitivul sentinței punând-o în executare imediat, încălcând astfel prevederile art. 338 alin. (1) și 340 Cod de procedură penală;

- instanța a pus în executare sentința fără aplicarea unei măsuri preventive prin ce a încălcat dispozițiile imperative ale art. 466 Cod de procedură penală;

- instanța a avut o atitudine părtinitoare în cadrul examinării cauzei, prin refuzarea neîntemeiată și abuzivă de a fi audiat medicul și expertul legist, încălcând în acest sens dispozițiile art. 314 Cod de procedură penală și dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- instanța a depășit limitele competenței, argumentând concluzia sa în descriptivul hotărârii precum că: *„instanța reține și declarațiile părții vătămate ce se referă la faptul că Ghinda Ion în permanență s-a comportat agresiv față de Ghinda Inga, atât în fața angajaților de la Raffaello cât și în fața copilului lor comun. Ghinda Ion mereu o numea și o înjosea pe partea vătămată, iar de fiecare dată când ultima îl ruga ca să divorțeze, inculpatul o lua în râs și o numea cu*

cuvinte urâte”, prin ce a încălcat dispozițiile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală;

- atât la faza de urmărire penală cât și în cadrul examinării cauzei, s-a dovedit cu certitudine faptul nevinovăției inculpatului, la baza învinuirii fiind doar niște declarații date de către Ghinda Inga care se schimbă de la caz la caz, și care urmează a fi calificate ca declarații neveridice în sens de răzbunare;

- nu este prima dată când partea vătămată Inga Ghinda, scrie plângeri neîntemeiate împotriva inculpatului cu scop de răzbunare, or, la materialele cauzei a fost anexată Hotărârea Judecătorei Cahul din 18 noiembrie 2016, dosar nr. 4-362/16 prin care s-a hotărât: „*Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr. XXXXX, întocmit în privința lui XXXXX. Se încetează procesul contravențional intentat în privința lui XXXXX în baza art. 78¹ Cod contravențional, în temeiul art. 441 alin 1) lit. a) Cod contravențional, din motivul lipsei faptei contravenționale*”. Prin proba respectivă se dovedește că Ghinda Inga, are o experiență în depunerea plângerilor nefondate, care desigur la următoarea plângere are o experiență mai mare în simularea leziunilor pentru a dovedi o victimizare mai profundă în fața autorităților;

- din declarațiile martorului Bojenco Nicolae, date în cadrul ședinței de judecată se dovedește cu certitudine că acte de violență în familie, precum și că ar fi fost aplicate leziuni corporale cu soldarea de comotii cerebrale nu au avut loc. Prin declarațiile acestui martor, se confirmă că Ghinda Inga l-a amenințat pe martor întru ne darea declarațiilor cu o careva informație care îl va compromite, fapt ce și demonstrează lipsa dorinței martorilor de a se prezenta în instanța de judecată pentru a da declarații și refuzul procurorului de a-i audia în faza de urmărire penală, care încă o dată dovedește că Ghinda Inga avea nevoie de timp pentru a influența martorii;

- fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul a declarat că nu a întreprins acțiuni de violență fizică asupra părții vătămate, iar acțiunile întreprinse de către partea vătămată întru incriminarea inculpatului, sunt determinate de faptul că ultima se pregătea de divorț, iar acest dosar este o pârgie de șantaj în dosarul de partajare;

- cumulul de probe acumulate, denotă faptul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, or, probatoriul acumulat în cadrul cercetării judecătorești, combate declarațiile date de către partea vătămată Ghinda Inga;

- raportul de expertiză nr. 396d din 06 decembrie 2017, anexat la materialele cauzei, este lovit de nulitate, or, ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale nu a fost adusă la cunoștința inculpatului prin ce s-a încălcat dispozițiile normei imperative prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod de procedură penală. Fiindu-i adus inculpatului la cunoștință raportul de expertiză nr. 396d din 06 decembrie 2017, a solicitat constatarea nulității acestuia fapt care însă a fost refuzat, invocându-se că dispunerea efectuării expertizei a avut loc la data de 05 decembrie 2017, iar Ghinda Ion a fost recunoscut în calitate de bănuț la data de 14 decembrie 2017, în legătură cu ce a fost imposibil aducerea la cunoștință a raportului de expertiză. În acest sens a fost notat faptul că, la data de 05 decembrie 2017, ofițerul Superior de Urmărire Penală al SUP a IP

Cahul, inspector superior XXXXX, a emis ordonanța de începere a urmăririi penale prin care s-a dispus: începerea urmăririi penale conform prevederilor art. 201¹ alin. 1) lit. a) Cod penal. Astfel, Ghinda Ion a obținut statutul de bănuț la data de 05 decembrie 2017, când a fost dispusă pornirea urmăririi penale nu pe careva fapte sau circumstanțe, dar anume în privința lui Ghinda Ion, în ordonanța de pornire a urmăririi penale arătându-se timpul, locul, fapta încriminată cu indicii calificativi și normele legii penale incriminate anume lui Ghinda Ion.

3.3. Avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Ghinda Inga, în apelul declarat a solicitat casarea sentinței, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în cuantum de 10000 lei, cu emiterea unei noi decizii prin care să se dispună încasarea din contul inculpatului Ghinda Ion, în beneficiul părții vătămate Ghinda Inga, a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea cererii de apel, avocatul părții vătămate a menționat că:

- partea vătămată Ghinda Inga a încheiat căsătoria cu Ghinda Ion, la data de 26 septembrie 2009, cu care au un copil minor. Pe parcursul căsătoriei a fost supusă permanent agresiunii din partea soțului, manifestată prin diferite forme: psihologică, prin impunerea voinței și a unor condiții, provocarea stării de stres, vinovăției permanente, disconfort psihologic, diferite insulte și suspiciuni ce provoacă stare de umilință, amenințări cu cauzarea leziunilor corporale;

- la data de 06 noiembrie 2017, inculpatul Ghinda Ion a aplicat față de partea vătămată Ghinda Inga, violență manifestată prin lovituri cu pumnul în regiunea feței, îmbrânciri puternice de mână, amenințări și expresii jignitoare care i-au provocat nu doar suferințe fizice ci și în special, suferințe morale;

- la evaluarea mărimii prejudiciului moral, instanța de judecată nu a luat în considerare toate circumstanțele speței, nu le-a dat o apreciere cuvenită, or, cuantumul prejudiciului moral stabilit de către instanța de judecată este unul infim în raport cu gravitatea suferințelor pricinuite părții vătămate;

- ca urmare a leziunilor corporale, Ghinda Inga a suportat o dereglare îndelungată a sănătății întrucât imediat după vătămare avea dureri insuportabile în regiunea capului, dureri care persistă până în prezent. Datorită faptului că loviturile au fost aplicate nemijlocit în regiunea ochilor, partea vătămată Ghinda Inga periodic pierde claritatea vederii;

- Ghinda Inga a fost nevoită să urmeze numeroase tratamente medicamentoase care o puneau într-o stare de neputință, aceasta fiind în imposibilitate de a-și exercita corespunzător activitățile cotidiene pe care obișnuia să le facă, dar și în special, de a contribui la educarea copilului minor;

- deși pentru acțiunile sale Ghinda Ion era sancționat, inclusiv în privința acestuia au fost emise ordonanțe de protecție, acesta continua să aplice violență asupra părții vătămate Ghinda Inga, fie prin implicarea unor persoane terțe, precum nașul de cununie care își permitea exprimarea unor expresii necenzurate pe rețelele de socializare, fie prin diverse amenințări sau răspândirea unor zvonuri defăimătoare prin oraș. Acest lucru a influențat

negativ personalitatea părții vătămate, aceasta devenind o persoană mai izolată, determinând închiderea în sine și lipsa de comunicare;

- la 06 noiembrie 2017, Ghinda Inga a fost privată de mijloacele financiare și alte mijloace de existență precum și de dreptul de a activa, prin faptul că Ghinda Ion, a luat din geanta acesteia buletinul de identitate, permisul de conducere, cardurile bancare, portmoneul, setul de chei de la serviciu, telefonul mobil, automobilul Range Rover Evogue și cheia de contact de la aceasta. Mai mult, aceste acțiuni de violență economică nu sunt unice, or, anterior, cu scopul de a o deposeda pe Ghinda Inga de bunurile sale, fără acordul acesteia, Ghinda Ion a înstrăinat în mod fraudulos automobilul comun Porsche Cayenne a.f. 2010, cât și a încheiat o tranzacție de împăcare cu fratele Ghinda Alexei prin care a transmis în contul unei pretinse datorii bunul imobil proprietate comună în devălmășie "construcție comercială" cu suprafața de 211,1 m² situat la în mun. Cahul, str. 31 august. nr. 4G. Toate acțiunile în cauză comise de către Ghinda Ion în privința părții vătămate Ghinda Inga nu fac altceva decât să îi cauzeze stări de stres, nervozitate și umilință, or, acesteia i-a fost îngădit accesul atât de bunurile personale cât și la cele proprietate comună, Ghinda Ion exercitând un control inechitabil asupra acestora;

- oricare ar fi cuantumul prejudiciului moral, acesta nu ar putea înlătura complet suferințele pricinuite părții vătămate, însă este inadmisibil de agreat asemenea acțiuni care nu doar afectează integritatea fizică, ci înjosesc și umilesc demnitatea unei persoane și nu numai. Reieșind din cele relatate anterior, gravitatea suferințelor fizice și morale, disconfortul psiho-emoțional, starea de stres, nervozitate și nesiguranță, teamă permanentă, cauzate apelantei Ghinda Inga prin acțiunile ilicite ale lui Ghinda Ion, consideră suma de 100 000 lei, ca fiind una echitabilă și suficientă în vederea atenuării suferințelor morale pricinuite.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2020, apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul – Inna Vîhodeț, a fost respins ca nefondat.

Apelurile declarate de către avocatul Ion Grecu în interesele inculpatului Ghinda Ion, de către inculpatului Ghinda Ion prin intermediul avocatului Ion Grecu și de către avocatul Maxim Todorov în interesele părții vătămate Inga Ghinda, au fost admise, casată parțial sentința în latura civilă și în latura penală în partea stabilirii pedepsei lui Ghinda Ion în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Ghinda Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, și fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

A fost dispusă includerea în termenul executării pedepsei stabilite, perioada aflării lui Ghinda Ion, în stare de arest din data de 13 februarie 2020 până la data de 25 mai 2020, inclusiv.

A fost dispusă eliberarea de sub arest a inculpatului Ghinda Ion.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material în sumă de 245 Euro, din contul inculpatului Ghinda Ion, în beneficiul părții vătămate Inga Ghinda.

A fost dispusă modificarea cuantumului prejudiciului moral stabilit de către prima instanță, din suma de 10 000 lei, în suma de 30 000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în urma cercetării materialelor cauzei, cercetând legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor formulate în apelurile declarate, verificând suplimentar probele administrate de către prima instanță, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectând prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, călăuzindu-se de lege și de intima convingere, instanța de apel a conchis asupra necesității respingerii apelului procurorului și admiterii celorlalte apeluri.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, însă au fost cercetate suplimentar probele administrate în prima instanță, precum și au fost date citirii materialele cauzei penale, așa cum, acuzatorul de stat a formulat un demers în acest sens.

În contextul celor sus relatate, instanța de apel a cercetat următoarele probe: Volumul I: ordonanță de începere a urmăririi penale din data de 05 decembrie 2017 (f.d. 1); procesul – verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din data de 04 decembrie 2017 (f.d.3); cerere de la cet. Inga Ghinda din data de 06 noiembrie 2017, prin care roagă organele de drept de a lua măsuri cu soțul acesteia Ion Ghinda, care la data de 06 noiembrie 2017, în jurul orelor 11:00, în timp ce se aflau la cafeneaua „Rafaelo”, a maltratat-o pricinuindu-i dureri fizice (f.d. 4); procesul – verbal de audiere a victimei Inga Ghinda din data de 06 noiembrie 2017 (f.d. 5); chestionar de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie în privința Ingăi Ghinda, din data de 06 noiembrie 2017 (f.d. 7-8); raport de constatare nr. 889 din 7 noiembrie 2017, din care rezultă că în urma examinării medico – legale a cet. Inga Ghinda s-a constatat: echimoze pe brațe, sunt caracteristice mecanismului compresiei cu degetele mâinilor, echimoză pe frunte, comoție cerebrală produse la acțiune traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul relatat ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico – legal ca vătămare corporală ușoară (f.d. 9); proces – verbal de consemnare a plângerii depuse de către Inga Ghinda din data de 04 decembrie 2017 (f.d. 14); procesul – verbal de audiere a părții vătămate Inga Ghinda din data de 04 decembrie 2017 (f.d. 16-17); cerere de la cet. Inga Ghinda din data de 21 decembrie 2017, prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de parte civilă pe faptul maltratării acesteia, de către soțul Ion Ghinda, din motiv că prin acțiunile sale i-au fost cauzate un prejudiciu material și moral (f.d 18-19); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a cet. Inga Ghinda din data de 21 decembrie 2017 (f.d. 20); raport de expertiză judiciară suplimentar nr. 396d din data de 6 decembrie 2017, din care

rezultă că în urma examinării medico – legale a cet. Inga Ghinda s-a constatat: echimoze pe brațe, sunt caracteristice mecanismului compresiei cu degetele mâinilor, echimoză pe frunte, comotie cerebrală produse la acțiune traumatică cu obiect contondent dur, sau lovire de careva obiect, posibil în timpul relatat care în ansamblu condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico – legal ca vătămare corporală ușoară (f.d. 22); procesul – verbal de comunicare a raportului de expertiză din data de 14 decembrie 2017 (f.d. 26); procesul – verbal de confruntare din data de 21 decembrie 2017, între Inga Ghinda și Ion Ghinda (f.d. 32-35); procesul – verbal de audiere a bănuitului Ion Ghinda din data de 14 decembrie 2017 (f.d. 39-41); ordonanță de protecție a victimei violenței în familie din data de 29 decembrie 2017, emisă de către Curtea de Apel Cahul în privința victimei Inga Ghinda (f.d. 44); revendicare pe numele Ion Ghinda din data de 11 decembrie 2017 (f.d. 45); cazierul contravențional pe numele Ion Ghinda eliberat la data de 11 ianuarie 2018 (f.d. 49-51); caracteristica cet. Ion Ghinda (f.d. 52); certificat de la administratorul SRL „ Ro Raffy ”, Inga Ghinda din data de 18 ianuarie 2018 (f.d. 67); procesul – verbal de audiere a părții vătămate Inga Ghinda suplimentar din data de 31 ianuarie 2018 (f.d. 70); procesul – verbal de ridicare din data de 04 aprilie 2018 cu anexe (f.d. 85-86); cerere din data de 08 noiembrie 2017, înaintată de către Inga Ghinda privind aplicarea măsurilor de protecție victimei violenței în familie (f.d. 87-89); decizia Curții de Apel Cahul din data de 29 decembrie 2017, prin care s-a admis parțial cererea victimei Inga Ghinda cu privire la aplicarea măsurilor de protecție (f.d. 144-152); anexe foto (f.d. 153-161); procesul – verbal de examinare a obiectului din data de 03 aprilie 2018 (f.d. 162-163); ordonanță de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din data de 03 aprilie 2018 (f.d. 164); ordonanța de punere sub învinuire din data de 22 februarie 2018, privind punerea sub învinuire a lui Ion Ghinda pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal (f.d. 165-166); procesul – verbal de audiere a învinuitului Ion Ghinda din data de 22 februarie 2018 (f.d. 167-168); copia din Registrul a IP Cahul privind înregistrarea cererii de la Inga Ghinda din data de 29 septembrie 2016 (f.d. 175-176); ordonanță de ridicare din data de 21 aprilie 2018 (f.d. 178); procesul – verbal de ridicare din data de 21 aprilie 2018 (f.d. 179-180); copiile actelor anexate (f.d. 181-198); procesul – verbal de examinare a obiectului din data de 21 aprilie 2018 (f.d. 199-200); ordonanță de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din data de 21 aprilie 2018 (f.d. 201); procesul – verbal de anunțare despre terminarea urmăririi penale și prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului său din data de 29 mai 2018 (f.d. 209); cerere de la Ion Ghinda din data de 31 mai 2018 cu anexe (f.d. 212-219); ordonanță din data de 31 mai 2018 privind refuzul în satisfacerea cererii înaintate de către învinuitul Ion Ghinda (f.d. 220); rechizitoriul cauzei penale cu nr. 2017151061, privind învinuirea lui Ion Ghinda în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal (f.d. 221-228).

Volumul II: acțiunea civilă în procesul penal înaintată de către partea vătămată Inga Ghinda, cu anexe (f.d. 39-74); informația de la Centrul de

Medicină Legală din data de 8 noiembrie 2019, cu anexă fotocopia consultației neuropatologului Postolachi V. din 7 noiembrie 2017, pe două foi (f.d. 78-80); cerere de accelerare a cauzei penale cu anexă (f.d. 88-97); declarațiile martorilor Belalî Vladimir (f.d. 154-156); Țanțuc Ina (f.d. 157-159); Popa Nicolae (f.d. 160-161); Bojenco Nicolae (f. d. 168-171); declarațiile părții vătămate Inga Ghinda (f. d. 162-167); declarațiile inculpatului Ghinda Ion (f.d. 172-176) date în ședința primei instanțe și verificate prin citire în instanța de apel.

Prin urmare, analizând cumulul de probe reținut din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform intimei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Ghinda Ion, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, prima instanță în această parte, în mod corect și legal a dat faptei o încadrare juridică corespunzătoare, și întemeiat constatând ca fiind săvârșită fapta prejudiciabilă de către inculpat cu stabilirea unei pedepse legale și echitabile în acest sens.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Instanța de apel a notat faptul că starea de fapt reținută și de drept apreciată este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel, considerând că nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Analizând motivele invocate în cererea de apel declarată de către avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului Ghinda Ion și apelul inculpatului Ghinda Ion prin intermediul avocatului Grecu Ion, instanța de apel a constatat că acestea nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat de către partea apărării, neexistând motive temeinice de implicare în sensul casării hotărârii contestate în partea încadrării juridice a faptei precum și în latura individualizării.

Cu referire la poziția apării apărării prin care a fost solicitată achitarea inculpatului, instanța de apel, reiterând elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, a evidențiat că acțiunile inculpatului Ghinda Ion au atentat asupra integrității fizice a corpului persoanei Inga Ghinda, care s-a stabilit cu certitudine că este soția inculpatului, și care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Codul penal, are calitatea de membru de familie. Latura subiectivă se caracterizează prin vinovăție sub forma de intenție directă, care în speță s-a manifestat prin faptul că inculpatul Ghinda Ion, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a menționat că partea vătămată în declarațiile sale, a indicat cu lux de amănunte acțiunile violente ale inculpatului Ghinda Ion, comise asupra acesteia la data de 6 noiembrie 2017, cât și a relatat despre alte incidente asemănătoare a cărui inițiator a fost inculpatul, declarații pe care instanța de apel la fel ca și prima instanță, le-a apreciat ca fiind veridice și confirmate prin alte probe și materiale anexate la cauza penală.

În același timp, instanța de apel a relevat că declarațiile părții vătămate Inga Ghinda, sunt în coroborare cu declarațiile martorilor Țațuc Ina, Popa Nicolae, Belâlă Vladimir.

Infrațiunea comisă de către Ghinda Ion, este o infrațiune materială, care s-a consumat odată cu cauzarea vătămării ușoare a sănătății părții vătămate. Subiectul infrațiunii este inculpatul Ghinda Ion, care întrunește condițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) și 22 Codul penal. Mai mult ca atât, în speță este întrunită și condiția pentru aprecierea calității speciale a subiectului infrațiunii de violență în familie în momentul comiterii infrațiunii și anume, inculpatul se afla într-o relație civilă cu partea vătămată.

Prin urmare, reieșind din declarațiile părții vătămate, a martorilor audiați precum și a altor materiale anexate la cauza penală, instanța de apel a constatat cu certitudine că probele prezentate în susținerea învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Ghinda Ion, de comiterea infrațiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Urmare a celor invocate, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate de către partea apărării cu privire la nevinovăția inculpatului prin absența intenției acestuia de a comite fapta incriminată, or, vina inculpatului a fost dovedită incontestabil prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești verificate în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile părții apărării precum că învinuirea adusă inculpatului se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Ghinda Inga, care se schimbă de la caz la caz și care sunt făcute cu scop de răzbunare, or, invocările respective sunt apreciate ca fiind opinia subiectivă a părții apărării care nu a fost probată prin nici un mijloc de probă, respectiv, alegațiile invocate în acest sens au fost apreciate critic de instanța de apel.

La fel, instanța de apel a respins și alegațiile apărării menționate în apelul declarat, precum că martorul Bojenco Nicolae a declarat că nu a văzut și nu a auzit să fi avut loc violențe din partea inculpatului, îndreptate împotriva părții vătămate, or, s-a constatat cu certitudine că Bojenco Nicolae este nașul de cununie al inculpatului și al părții vătămate, și a reprezentat și reprezintă interesele inculpatului Ghinda Ion, în calitate sa de avocat pe alte dosare privitor la litigiile patrimoniale dintre inculpat și partea vătămată. Prin urmare, există o prezumție rezonabilă de a bănui că declarațiile respectivului martor sunt părtinitoare și date cu scopul de a-i ușura în orice mod situația inculpatului Ghinda Ion.

Cu privire la pretinsele încălcări ale legislației procesual - penale în cadrul desfășurării urmăririi penale în cauza penală respectivă (*mai exact refuzul organului de urmărire penală și al instanței de judecată privitor la audierea anumitor martori ai părții apărării; audierea medicului legist și solicitarea*

declarării nulității raportului de expertiză medico – legală), invocate de către partea apărării în cererea de apel declarată, instanța de apel a menționat că acestea sunt nefondate și în privința legalității acțiunilor contestate, s-a expus deja organul de urmărire penală la faza instrumentării cauzei penale, și instanța de judecată la faza examinării cauzei penale în fond.

Astfel, față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CEDO.

Prin urmare instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a pronunța în privința inculpatului Ghinda Ion o soluție de achitare, sentința în această parte urmând a fi menținută.

În continuare, instanța de apel analizând motivele invocate în apelul declarat de către partea acuzării, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate de către prima instanță și verificate suplimentar de către instanța de apel, a constatat că motivele invocate de acuzatorul de stat sunt neîntemeiate, și urmează a fi respinse ca nefondate, or, în opinia instanței de apel pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și proporțională faptei comise de către Ghinda Ion.

Echitatea socială a pedepsei se realizează când față de inculpat se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia. Un alt scop important al pedepsei penale, este scopul reeducării și resocializării condamnatului, după executarea pedepsei penale stabilite.

Simpla invocare a prevederilor legale în lipsa unei motivări solide privind necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre, solicitată de a fi aplicată în apelul procurorului, în opinia instanței de apel, nu denotă și nu impune în niciun caz satisfacerea doleanțelor părții acuzării.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale în privința inculpatului Ghinda Ion, instanța de apel a reținut că prima instanță incorect și pripit a considerat că aceasta urmează a fi executată de către inculpat, doar cu izolarea acestuia de societate și că scopul pedepsei penale va fi atins doar prin executarea reală a pedepsei stabilite.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra oportunității intervenirii în această parte a sentinței, cu dispunerea în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, aplicată în privința lui Ghinda Ion, stabilindu-i în acest sens un termen de probă de 3 ani.

În acest sens, instanța de apel a notat că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune intenționată mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor agravante și a celor atenuante, personalitatea inculpatului Ghinda Ion, care locul de trai se caracterizează pozitiv, de statutul social al acestuia, apreciind că inculpatului

Ghinda Ion îi poate fi acordată o șansă pentru a se corecta și reeduca, fără ca acesta să execute în mod real pedeapsa închisorii.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința inculpatului, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată, va conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile care inevitabil, vor decurge în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Ghinda Inga, *prin care s-a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în cuantum de 10 000 lei, cu emiterea unei noi decizii prin care să se dispună încasarea din contul lui Ion Ghinda, în beneficiul Ingăi Ghinda, a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei*, instanța de apel, analizând soluția primei instanțe în respectiva latură a constatat că prima instanță neîntemeiat a încasat din contul inculpatului, în beneficiul părții vătămate suma de 245 de euro cu titlu de prejudiciu material, și eronat a apreciat cuantumul prejudiciului moral, din care considerente instanța de apel a considerat oportun de a rejudeca cauza în această parte și a pronunța o nouă hotărâre.

În acest context, instanța de apel relevând prevederile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1422 alin. (1), art. 1423 alin. (1) Cod civil, a evidențiat că inculpatul pe lângă faptul provocării vătămarilor corporale ușoare, a cauzat părții vătămate un disconfort psihologic, prin impunerea voinței și a unor condiții, provocarea stării de stres, vinovăției permanente, diferite insulte și suspiciuni ce provoacă stare de umilință, dureri fizice precum și o perioadă de reabilitare care urmează a fi recompensată prin încasarea din contul inculpatului a unui echivalent bănesc ce urmează a fi majorat la suma de 30000 lei, întrucât cuantumul stabilit de prima instanță este disproporțional faptei comise și urmărilor morale survenite.

Prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de apel a notat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care presupune că partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Astfel, modul de acordare a satisfacției echitabile trebuie determinat în raport cu prejudiciul moral suferit, gravitatea acestuia, importanța și consecințele sale pentru victimă.

Respectiv, ținând cont de natura drepturilor lezate, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul social al părții vătămate și de faptul că acesteia i-au fost încălcate drepturile constituționale, ce au adus atingere demnității umane, suma de 30 000 lei va constitui o recompensă echitabilă pentru prejudiciul moral suportat, fiind suficientă pentru a aduce satisfacție părții vătămate și a aplana suferințele morale suportate, iar suma de 100 000 de lei, solicitată a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral, din contul

inculpatului în beneficiul părții vătămate, este una disproportională și exagerată în raport cu gravitatea violării constatate.

Cuquantumul despăgubirilor este stabilit încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a încasat din contul inculpatului, în beneficiul părții vătămate suma de 245 de euro cu titlu de prejudiciu material, or, în privința acestui capăt de cerere din acțiunea civilă înaintată, partea vătămată nu a confirmat prin probe certe, suportarea respectivelor cheltuieli iar la materialele cauzei nu există nicio dovadă care să confirme necesitatea încasării sumei de 245 de euro cu titlu de prejudiciu material.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis asupra respingerii ca neîntemeiate a acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material în sumă de 245 Euro, din contul inculpatului Ghinda Ion, în beneficiul părții vătămate Ghinda Inga.

Cât privește cheltuielile de judecată încasate din contul inculpatului în beneficiul statului și cheltuielile legate de asistență juridică suportate de către partea vătămată, instanța de apel a apreciat că sentința în respectiva parte este întemeiată și motivată.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor, declară recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea recursului declarat, procurorul menționează că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- aplicarea pedepsei pe un termen de 1 an pe cazul de violență în familie comis de către inculpat, constituie o inechitate, ce poate constitui pericol la capitolul prevenției săvârșirii noilor infracțiuni de către inculpat, cât și din partea altor persoane;

- inculpatul Ghinda Ion anterior a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, potrivit cazierului penal, totodată anterior a comis 43 contravenții, potrivit cazierului contravențional;

- după săvârșirea infracțiunii în cauză, inculpatul Ghinda Ion a comis 2 infracțiuni prevăzute de art. 320¹ Cod penal, privind neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor procurorului din apel, limitându-se la mențiunea că aceste sunt neîntemeiate, fără vreo motivare, precum și nu s-a expus asupra argumentelor menționate în cadrul dezbaterilor judiciare;

- instanța de apel nu a descris care sunt acele calitățile individuale ale inculpatului care au stat la baza suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare;

- ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, a evidențiat că urmează a fi casată decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și contravenții atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5.2. Avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Ghinda Inga, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a exprimat dezacordul cu sentința și decizia instanței de apel în latura soluționării prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, solicitând în acest sens încasarea din contul inculpatului a sumei de 100 000 lei.

În motivarea recursului, avocatul părții vătămate a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Prima instanță și instanța de apel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, nu a dat aprecierea cuvenită circumstanțelor în care au fost pricinuite suferințele morale, precum și gravitatea suferințelor pricinuite părții vătămate;

- prin solicitarea încasării prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei, Ghinda Inga nu are drept scop repararea prejudiciului moral cauzat prin alte acțiuni culpabile ale lui Ghinda Ion, ci prin exemplificarea precedentelor de aplicare a violentei fizice, psihice și economice s-a urmărit descrierea severității celor suferite de Ghinda Inga în momentul maltratării de către Ghinda Ion la data de 06.11.2017, cât și a obrăzniciei cu care Ghinda Ion acționează în continuare, deși a fost sancționat anterior pentru fapte similare;

- deși în sentință se menționează că inculpatul are la întreținere copilul minor Ghinda Robert, acesta nu contribuie practic deloc la întreținerea acestuia, achitând doar niște sume simbolice și acumulând o restanță semnificativă. În momentul acționării lui Ghinda Ion în instanța de judecată cu încasarea pensiei de întreținere veniturile lui Ghinda Ion la întreprinderea unde avea calitatea de fondator au scăzut brusc de la circa 8000 lei lunar la 3000 lei lunar, totul făcut cu scopul de a diminua cuantumul pensiei de întreținere. Dar nici această pensie de întreținere de circa 700 lei lunar Ghinda Ion nu o achită, având o restanță de peste 20000 lei, din care a achitat o singură dată suma de 3000 lei prin intermediul executorului judecătoresc. În acest context atras atenția instanței că nu poate fi considerată circumstanță atenuantă faptul că Ghinda Ion are la întreținere un copil minor, în condițiile în care acesta nu îl întreține, eschivându-se intenționat de la plata pensiei de întreținere pentru propriu copil minor.

5.3. Inculpatul Ghinda Ion la fel a declarat recurs prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii de achitare.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că:

- concluziile instanței de apel cât și cele ale primei instanțe ca sunt neîntemeiate, or, instanțele ierarhic inferioare au ignorat faptul că probatoriul acumulat dovedește faptul că în acțiunile mele lipsesc elementele infracțiunii;

- nu a întreprins careva acțiuni de violență fizică asupra părții vătămate, iar acțiunile întreprinse de către partea vătămată întru încriminarea acestuia sunt determinate de faptul că ultima se pregătea de divorț, iar acest dosar este o pârgie de șantaj în dosarul de partajare;

- la raportul de expertiză nr. 396d din 06.12.2017 anexat la materialele cauzei, este lovit de nulitate, or, ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale nu i-a fost adusă la cunoștință prin ce s-a încălcat dispozițiile normei imperative prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod de procedură penală;

- în instanța de apel a invocat necesitatea audierii medicului neuropatolog care a investigat-o pe Ghinda Inga, acordându-i întrebarea referitoare la modalitatea stabilirii diagnozei comotie cerebrală și dacă în urma simulării din partea persoanei putea fi stabilită această diagnoză. Prin refuzul cererilor adresate procurorul a încălcat grav drepturile învinuitului prevăzute în art. 6 CEDO pct. 3) „Orice acuzat are, mai ales, dreptul : lit. d) să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

- instanța a pus în executare sentința fără aplicarea unei măsuri preventive, prin ce vădit a încălcat a încălcat dispozițiile art. 466 Cod de procedură penală.

6. Referință asupra recursului declarat de către inculpat, a fost depusă de către avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate, prin care a pledat pentru respingerea recursului menționat cu menținerea deciziei contestate.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul părții apărării urmează a fi respins, iar recursul părții acuzării și recursul declarat în numele părții vătămate, urmează a fi admise din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Ghinda Ion, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal lărgit constată din textul recursului declarat că inculpatul la întemeiat pe prevederile pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor argumentelor formulate în cererea de apel a părții apărării și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de inculpat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar argumentelor esențiale invocate de către partea apărării în apeluri, instanța de apel le-a dat răspuns.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel, judecând apelurile părții apărării, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Ghinda Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Cu referire la eroarea de drept indicată în recursul inculpatului prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal lărgit subliniază următoarele.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit

prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă că inculpatul Ghinda Ion a comis infracțiunea prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective, deoarece cert s-a constatat că inculpatul a aplicat violența față de soția sa.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, deoarece există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată faptul că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 5.3. din prezenta decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o apreciere argumentată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel, instanța de recurs constată că, temeiurile invocate de inculpat nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în latura stabilirii vinovăției inculpatului Ghinda Ion.

7.2. Cu referire la recursurile declarate de către procuror și avocatul părții vătămate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt întemeiate și pasibile admiterii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate de către procuror și de către avocatul părții vătămate, se atestă că aceștia au indicat în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal lărgit verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelurilor declarate de către partea acuzării, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar în rezultat a admis erori de drept care au afectat hotărârea pronunțată.

Prin urmare, motivarea deciziei instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului nu conține argumente convingătoare pe care se întemeiază soluția pronunțată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform prevederilor art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt, și chestiunile de drept, printre care: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, au fost corect aplicate.* În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, *ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei și termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât și a celei complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu. Neglijarea unuia dintre aceste criterii la aplicarea pedepsei înseamnă că pedeapsa aplicată a fost individualizată contrar prevederilor legale și constituie temei pentru casarea a hotărârii contestate în baza temeiului prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este

suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

După cum se constată la caz, prin sentință Ghinda Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel judecând apelurile declarate de partea apărării a conchis că acestea urmează a fi admise, dispunându-se casarea sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, instanța a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, astfel, suspendând condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Analizând conținutul deciziei în raport cu soluția respectivă, Colegiul penal lărgit consideră că concluzia instanței în acest sens este pripită și insuficient motivată.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Deși la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de personalitatea inculpatului și gravitatea faptei comise, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune, analizând conținutul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, ajungând la o concluzie eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal, întrucât în speță instanța de apel nu a efectuat o analiză amplă și completă a personalității inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că la individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în raport cu personalitatea inculpatului ce a comis o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, în privința unui membru al familiei, nu a compensat prejudiciul cauzat, anterior a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (f. d. 45 vol. 1), totodată potrivit cazierului contravențional (f. d. 49-51, vol. 1) pe numele inculpatului Ghinda Ion figurează 43 contravenții, dintre care inclusiv din domeniul violenței în familie și vătămării integrității corporale.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel la analizarea condițiilor privind aplicarea art. 90 Cod penal, insuficient a abordat personalitatea inculpatului, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la

originea concluziilor privind irationalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși fiind tras anterior la răspundere penală cât și contravențională, Ghinda Ion nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție ce, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 396d din 6 decembrie 2017, s-a soldat cu vătămarea corporală ușoară a soției sale.

Prin urmare, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursurilor declarate de partea acuzării și constată că concluzia instanței de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este pripită și nemotivată.

Totodată, din analiza deciziei contestate în raport cu motivele invocate în apelul părții acuzări, Colegiul penal lărgit nu a stabilit expunerea instanței asupra tuturor argumentelor avansate, instanța abordându-le superficial, și respectiv în sensul dat se constată că decizia instanței de apel este afectată de eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) cod de procedură penală, întrucât potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel. În acest sens este necesar de evidențiat că motivele părții acuzării cu privire la aplicarea de către prima instanță a unei pedepse inechitabile, invocându-se blândețea pedepsei nu au fost abordate nici într-un fel de către instanță, respectiva poziție fiind lăsată fără apreciere.

Mai mult, în conținutul deciziei instanța de apel în repetate rânduri a expus poziții contradictorii ce țin de pedeapsa aplicată de prima instanță, unde a susținut pe de o parte că: „*prima instanță în mod corect și legal a dat faptei o încadrare juridică corespunzătoare, și întemeiat constatând ca fiind săvârșită fapta prejudiciabilă de către inculpat cu stabilirea unei pedepse legale și echitabile în acest sens.*”, iar pe de altă parte a admis apelurile părții apărării implicându-se în pedeapsa aplicată.

Aceste constatări denotă faptul că instanța de apel la judecarea cauzei a formulat concluzii contradictorii atât asupra temeiniciei apelurilor examinate cât și asupra pedepsei stabilite și a individualizării acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către partea acuzării, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Ghinda Ion.

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Todorov Maxim în numele părții vătămate Ghinda Inga, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 mai 2020, în cauza penală în privința lui **Ghinda Ion XXXXX**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor